

РЕШЕНИЕ

№ 7374

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10479** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 33230 от 23.10.2020 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Териториална Дирекция на Национална агенция по приходите (ТД на НАП), чрез процесуалния си представител юрк. Р. Ц. срещу Решение №20202945 от 20.09.2020г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 102-ри състав, по НАХД № 4269/2019г. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 406712-F-465616 от 11.02.2019г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП – [населено място], с което на осн. чл.273 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 250 лева за нарушение по чл.37, ал.2 от ДОПК.

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл. чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът твърди, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на нарушителя. Изтъква, че АНО не е излязъл от рамките на своите правомощия, предоставени му съгласно

разпоредбата на чл. 53, ал.2 от ЗАНН. Счита, че процесното НП отговаря на изискванията на чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Посочва още, че както в АУАН, така и е НП е посочено, че дружеството не е представило изрично посочени документи, а санкционираното лице безспорно е разбрало правната квалификация на вмененото му нарушение. Моли за отмяна на постановления от СРС съдебен акт и постановяване на нов, с който да бъде потвърдено изцяло НП.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът – Национална агенция по приходите се представлява от юрк. С., която поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът [фирма] в съдебно заседание се представлява от адв П.. Представен е отговор на касационната жалба от 23.10.2020г., в който са изложени подробни аргументи, които се поддържат изцяло. Претендират се направените по делото разноси, за които е представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 24.10.2018г. била издадена резолюция за извършван на проверка за извършване на проверка /РИП/ на жалбоподателя [фирма] с цел установяване произхода на средствата, предоставени като заем, тяхното въвеждане в счетоводството и необходимостта им от деклариране при установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне на задълженията на задълженото лице. Проверката била възложена на П. З. В., заемащ длъжността „инспектор по приходите”.

По повод издадената РИП, свидетелят П. З. В. изпратил на осн. чл.37, ал.2 и ал.3 от ДОПК Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №П-22221718191778-040-001/12.11.2018г. до дружеството [фирма], с което от управителя на дружеството – С. С. били изискани следните документи: - декларация за предмет на дейност; - източници на средства за финансиране на дейността и наличието на сделки, копия на сключени договори за парични заеми и кредити, декларации-форми СПБ за регистрация на парични средства в БНБ, а ако финансирането е от собственика – доказателства за произхода на средствата; -

годишни оборотни ведомости за 2013г., 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. и за месеците 01.01.2018г. до 31.10.2018г.

Писмото било връчено електронно на управителя на [фирма] на 12.11.2018г., както е видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път, като в искането бил указан 7-дневен срок от връчване на ИПДПОЗЛ за предоставяне на въпросните документи, обяснения и друга информация.

На 19.11.2018г. предоставеният на дружеството срок изтекъл.

На 20.11.2018г. свидетелят В. извършил проверка в деловодството на ТД на НАП – Офис „Изток” и установил, че дружеството не е внесло в деловодството на приходната агенция изисканите документи, респ. нямало и искане за удължаване на срока за представянето на документите по ИПДПОЗЛ от 12.11.2018г. За тези обстоятелства бил съставен Протокол КД-73 № 1258640/20.11.2018г.

На 27.11.2018г. в ТД на НАП – [населено място] с вх. № П-22221718191778-ПРД-001 били представени изисканите от дружеството документи, декларации и ведомости.

На 10.01.2019г. свидетелят П. В., в присъствието на двама свидетели съставил на дружеството Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №F-465616/10.01.2019г., в който били отразени обстоятелствата по проверката, фактическото описание на соченото нарушение (неоказване на съдействие на органа по приходите при извършването на възложена му проверка чрез непредставяне в срок на поискана па ДОПК информация), като било посочено и кои разпоредби са нарушени – чл.37, ал.2 от ДОПК и чл.37, ал.2 от Закона за счетоводството (ЗСч).

Актът бил подписан от актосъставителя и свидетелите и връчен на управителя на дружеството С. С., който не отразил възражения или обяснения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са били представени и писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и процесното НП.

На 02.05.2019г. проверката за установяване на факти и обстоятелства приключила, както е видно от съответния протокол КД-73 № П-22221718191778-073-001/02.05.2019г.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, спазени са законоустановените срокове за издаването им по чл. 34, ал.1, изр. 3, предл. 2 и ал. 2 от ЗАНН. За да отмени процесното НП обаче, въззивната инстанция е достигнала до извод за допуснати процесуални нарушения, които съществено са засегнали правото на защита на дружеството – нарушение на чл. 42, т.3-5 от ЗАНН. Констатирал е и съществени нарушения на материалния закон – в конкретния случай не е осъществен съставът на нарушението по чл. 273 от ДОПК.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящият съдебен състав споделя решението на въззивния съд като краен резултат.

Не се споделят обаче изводът, че в АУАН и в НП не е посочена дата на извършване на нарушението, тъй като при извършване на нарушение, осъществено чрез бездействие, нарушението трае докато бъде установено или преустановено и АНО и актосъставителят нямат задължение да посочват датата на извършването на нарушението. В конкретния случай на дружеството е бил предоставен 7-дневен срок (с Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице

№П-22221718191778-40-001 от 12.11.2018г.) да представи писмени доказателства, посочени му от орган по приходите. В този смисъл в АУАН и НП са посочени достатъчно факти, от които може да бъде направен извод коя е релевантната дата на извършване на нарушението.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи на СРС досежно неправилно приложение на материалния закон от страна на АНО.

В случая не са налице безспорни и категорични доказателства, че е осъществен съставът на нарушението по чл.273 от ДОПК, а именно – дружеството не е оказало съдействие при извършване на проверката или органът по приходите е възпрепятстван да извърши проверката. При търсене на административнонаказателна отговорност, в тежест на наказващия орган е да докаже вменения на нарушителя състав на нарушение, което в настоящия случай не е сторено по категоричен начин. Напротив, от приложените по делото доказателства безспорно се установява, че представените на 27.11.2018г. документи и обяснения са взети под внимание по извършваната проверка, приключила на 02.05.2019г., което означава, че изводите на актосъставителя и наказващия орган за неосъществено съдействие са категорично необосновани.

Относно наведените от касатора доводи за приложение на разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, следва да бъде отбелязано, че същата предвижда, че НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. С оглед изложеното в настоящото решение, не може да се приеме, че настоящият случай е именно такъв.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАН, основателна се явява претенцията на ответника по касация за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Основателно е и направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на така претендирания размер от 550 лв., поради което същият следва да бъде намален на 300 лв., съобразно разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20202945 от 20.09.2020г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав, по НАХД № 4269/2019г.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма],[ЕИК] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.